

निर्णयः

“सोऽपि तां वीक्ष्य भावय्यरसनिर्गच्छिषीं वृषः ।
यत्र प्राप परिवृङ्गं तृणाक्रान्तो सुमूर्च्छं तत् ॥”
निर्णयः, पुं, (निर्णयमिति। निर + नी + “एरच्” ।
३ । ३ । ५६ । इति भावे अच् ।) अवधार-
णम् । तत्पर्यायः । निश्चयः २ । इत्यमरः ।
१ । ५ । ३ । निर्णयनम् ३ निश्चयः ४ । इति
शुद्धरत्नावली । (यथा, मनुः । १२ । २ ।
“य तासुवाच धर्मात्मा महर्षीन् मानवो ऋगुः ।
अस्य सर्वस्य ऋगुत कर्मयोगस्य निर्णयम् ॥”)
विचारः । तत्पर्यायः । तर्कः २ गुणा ३ चर्चा ४ ।
इति चिकीत्कशेषः । विरोधपरिहारः । इति
भित्ताचरा । चतुष्पादखवारान्तर्गतशेषपादः ।
अवयवता इति आरवीयभाषा । चिकी इति
इङ्गरेजीयभाषा । तद्विवरणं यथा । “अथ
निर्णयः । तत्र नारदः ।
यस्योद्युः साक्षिणः सर्वान् प्रतिज्ञानं च जयी
भवेत् ।
अन्यथावादिनो यस्य ध्रुवस्तस्य पराजयः ॥
खयमभ्युपपन्नोऽपि खचर्यावधितोऽपि सन् ।
क्रियावसन्नोऽप्यर्हेत परं सभावधारणम् ॥
सभ्यैरवधृतः पश्चात् राज्ञा प्रास्यः स प्रास्वतः ।
यस्य वादिनः प्रतिवादिनो वा साक्षिण इत्युप-
लक्षणम् । साक्षिणस्त्रिभुक्तश्रमधारां मध्ये-
ऽन्वतमप्रमाणं यस्य प्रतिज्ञायाः सत्यत्वप्रति-
पादकं स एव जयी अन्यथा पराजित इति
प्रत्येत्यम् । खयमभ्युपपन्नः आत्मनैवाङ्गीकृत-
स्वपराजयः । खचर्यावधितः कल्पखेदवैवर्ण्या-
दिना, पराजितत्वेनावधृतः । क्रियावसन्नः
साक्षादिना प्राप्तपराजयः । परमनन्तरम् ।
सभावधारणं सभावदां मिलितानामयं परा-
जितः इति निर्णयं अर्हेत । स प्रास्वविधिना
प्रास्यः ॥ * । निर्णयस्य फलमाह इहस्यतिः ।
‘प्रतिज्ञाभावनादादौ प्राङ्गुविवाकादिपूजनात् ।
जयपत्रस्य चादानात् जयी लोके निगद्यते ।’
जयपत्रस्य लेखनप्रकारमाह स एव ।
‘यदृष्टं अवहारेषु पूर्णपञ्चोत्तरादिकम् ।
क्रियावधारणोपेतं जयपत्रेऽखिलं लिखेत् ॥
पूर्वोत्तरक्रियायुक्तं निर्णयान्तं यदा वृषः ।
प्रदद्यात्प्रथिने भवं जयपत्रं तदुच्यते ॥’
कात्यायनः ।
‘अधिप्रथिवाक्यानि प्रतिसाक्षिवचस्तथा ।
निर्णयश्च तथा तस्य यथा चावधृतं खयम् ॥
एतद्वयथाचरं वेत्तं यथापूर्वं निवेशयेत् ।
सभावदश्च ये तत्र धर्मशास्त्रविदस्तथा ।’
ततश्च भाषोत्तरे क्रिया च पत्रसाक्षादिकं
निर्णयो जयपराजयवधारणं निर्णयकाणाव-
स्थितमध्यस्थाश्च इत्यादिकं सर्वं लेखनीयं निरू-
पकस्य सन्ध्याप्रदर्शनार्थम् । तथाहि भाषो-
त्तरलेखनं शैलन्तरेण पुनर्न्यायप्रत्यवस्थान-
निवेशार्थम् । नहि न एहीतमित्ति मिथ्योत्तरेण
पराजितस्य पुनः परिशोधितं मयेति प्रत्यव-
स्थानं सम्भवति । प्रमाखलेखनस्य पुनः प्रमाखा-

निर्णयः

नरोपस्थासनिराधारम् । तदाह कात्यायनः ।
‘क्रियां बलवतीं त्वत्वा दुर्बलां योऽवलम्बते ।
स जयेऽवधृते सभ्यैः पुनस्तौ नाभुयात् क्रियाम् ॥
निर्णीते अवहारे तु प्रमाखमफलं भवेत् ।
लिखितं साक्षिणो वापि पूर्णमावेदितं न चेत् ॥
यथा पक्षेऽथ धान्येऽथ निष्कलाः प्राष्टयो गुणाः ।
निर्णीतखवहारार्यां प्रमाणमफलमथा ।
निर्णयोत्तरस्तत्त्वमाह मनुः ।
‘अर्थे त्वमन्यमानसु कारणेन विभाषितम् ।
हापयेद्वनिकस्यार्थं दृक्लेषश्च शक्तिः ।’
अमन्यमानं अपलपनम् । कारणेन सास्वाद-
प्रमाणेन । याज्ञवल्क्यः ।
‘जात्यापराधं देशश्च कालं बलमथापि वा ।
वयः कर्म च वित्तञ्च दृक् दृक्पुण्यदापयेत् ॥* ।
मनुः ।
‘तीरितं चानुश्रितञ्च यत्र कचन सम्भवेत् ।
कृतं तद्वर्मेतो विद्यात् न तद्दूयो निवर्तयेत् ॥’
अनुश्रितं साक्षादिनिर्णीतम् । अतएव तीरितं
प्राङ्गुविवाकादिभिः समापितम् । तद्विवाद्यपदं
पुनर्न निवर्तयेदित्यर्थः । यत्र तु तीरितादुश्रित-
चोरप्यधर्मकृतत्वत्वात् पराजयी पुनर्द्विगुण-
दृक्मङ्गीकृत्य प्रत्यवधिते तत्र पुनर्न्यायदर्शन-
माह नारदः ।
‘तीरितं चानुश्रितञ्च यो मन्येत विधर्मेतः ।
द्विगुणं दृक्मादाय तत् कार्यं पुनरुहरेत् ॥’
असद्विचारे तु विचारान्तरमाह स एव ।
‘असाक्षिकस्य यदृष्टं विमार्गेण च तीरितम् ।
असम्मतमतेर्दृष्टं पुनर्दर्शनमर्हेत ॥’
असाक्षिकमिच्छप्रमाणीपक्षकणम् ॥ * ।
याज्ञवल्क्यः ।
‘दुर्दृष्टस्तु पुनर्दृष्टा खवहारान् वृषेण तु ।
सभ्याः सचक्षिणो दृक्प्रा विवादाद्द्विगुणं दमम् ॥
साक्षिसभ्यावसन्नानां दूषणे दर्शनं पुनः ।
खचर्यावधितानाम् नास्ति पौनर्भवो विधिः ॥’
साक्षिवचनेन सभावधारितेन च प्राप्तवसादानां
दोषदर्शने पुनर्न्यायदर्शनम् । खयापारेण विरुद्ध-
भावादिना प्राप्तवसादानान् नास्ति पुनर्न्यायः ॥
इहस्यतिरपि ।
‘पत्न्यानाडुत्तरत्वाद्व्यमचाश्रयेण च ।
हीनस्य शृण्वते वादो न खयाव्यजितस्य च ।
मनुः ।
‘बलादृतं बलाङ्गुक्तं बलादा लिखितञ्च यत् ।
सर्वान् बलकृतानर्थान्कृतान् मनुजवरीत् ॥’
याज्ञवल्क्यः ।
‘बलोपाधिविनिर्वृत्तान् अवहाराभिवर्तयेत् ।
स्त्रीनक्तमन्तरागारवहिर्यामस्ततास्तथा ।
मत्तोक्तार्थस्यनिवाजभोतादियोजितः ।
असम्बन्धतत्त्वैव अवहारेण न विध्यति ।’
उपाधिभ्रममिति शूलपाणिः । उपाधिर्भेदि-
रिति विज्ञानेश्वरः । तस्मै भोतादियोजितः
द्व्युक्तवचनेन पौनरुक्तम् । बहिर्यामः बहि-
र्देशः । मत्तो मदादिना । उक्तो वाता-

निर्णयः

दिना । अयसो दूतावासाक्तः । अयमन्यो वादि-
सन्नियुक्तवतिरिक्त उदासीनः । आदिपदाद-
खतन्मदासपुत्रादेर्दृक्कणम् । तथा च नारदः ।
‘खतन्मोऽपि हि यत्कार्यं कुर्यात्प्राप्रकृतं गतः ।
तदप्यक्तमेवाहुरखातन्मदास्य हेतुतः ॥
कामक्रोधाभिभूता ये भयवचनपीडिताः ।
रागदेषपरीताश्च ज्ञेयाश्चप्रकृतं गताः ॥
तथा दासकृतं कार्यमकृतं परिचक्षते ।
अन्यत्र स्वामिसन्देशान्न दासः प्रभुरात्मनः ॥
पुत्रैश्च च कृतं कार्यं यत् स्यादच्छन्दतः पितुः ।
तदप्यक्तमेवाहुर्दासपुत्रौ च तौ समौ ।’
एतच्च कुटुम्भभरयातिरिक्तविषयम् ।
‘कुटुम्भार्थेऽप्यधीनोऽपि खवहारं यमाचरेत् ॥
खदेशे वा विदेशे वा तं प्यायाम् विचारयित् ॥’
इति मनुवचनात् ।
कुटुम्भमवश्यं भरणीयम् । अधधीनः परतन्त्रः
पुत्रदासादिः । खवहारश्चत्वादिकम् । प्यायान्
खतन्मः । न विचारयित् अमुमन्येतेत्यर्थः । तथा
च नारदः ।
‘खातन्मस्य स्तुतं ध्येष्टे ध्येष्टं गुणवयःकृतम् ।
अखतन्माः प्रजाः सर्वान् खतन्मः पृथिवीपतिः ॥
अखतन्मः स्तुतः शिष्या आचार्यस्य खतन्मता ।
अखतन्माः खियः सर्वान् पुत्रा दावाः परि-
यहाः ॥
खतन्मस्तत्र तु एही यस्य तत् स्यात् क्रमागतम् ।
गर्भस्यैः सद्यो ज्ञेयः अहमाहृतवराच्छिष्यः ॥
नाल आपोऽङ्गुशाङ्गुर्वात् पौगण्डोऽपि निगद्यते ।
परतो खवहारश्च खतन्म पितरादृते ॥
जीवतोर्न खतन्मः स्यान्नरयापि समन्वितः ।
तयोरपि पिता ज्ञेयान् नीजप्राधान्यदर्शनात् ॥
अभावे वीजिनो माता तदभावे च पूर्वजः ।
परियहाः अङ्गुवीप्रभृतयः । तथा च इह-
स्यतिः ।
‘मिद्वत्त्वन्माहपुत्रस्त्रीदासश्चिष्याऽनुजीविभिः ।
गदृष्टीतं कुटुम्भार्थं तदृष्टी दातुमर्हेत ॥’
कात्यायनः ।
‘कुटुम्भार्थमस्तुतौ तु एहीतं आधितेऽथवा ।
उपश्रवनिमित्तञ्च विद्यादापुक्ततनु तत् ॥
कन्यावैवाहिकश्चैव प्रेतकार्यं च यत् कृतम् ।
एतत् सर्वं प्रदातव्यं कुटुम्भेन कृतं प्रभोः ।’
प्रभोरिति कर्त्तरि षष्ठी तेन प्रभुत्वा दातव्य-
मिति रत्नाकरः । इहस्यतिः ।
‘यः स्वामिना नियुक्तोऽपि घनाय अयपाजने ।
कुधीद्वत्त्वनिबन्धे निष्ठायास्तु सम्मतः ॥
प्रमाणं तत्कृतं सर्वं लाभाकाभययोदयम् ।
खदेशे वा विदेशे वा स्वामी तत्र विवर्तयेत् ॥’
सम्मतस्तस्य स्वामिन इत्यर्थः । इति खवहार-
तत्त्वम् । अधिकारवविशेषः । यथा,—
“वितथो विषयश्चैव पूर्णपक्षज्ञयोत्तरम् ।
निर्णयश्चेति पश्चाङ्गं शास्त्रोपकरणं स्तुतम् ॥”
इति स्तुतिमीमांसा ।
न्यायमते तदभावाप्रकारकत्वे सति तत्रकारक-